

ansættelsen. Paa Landet have vi imidlertid stadig været nødte til at regne med Hartkornsansættelsen for at faa de kommunale Skatter paalignede.

Spørger man nu, om det Forslag om Ejendomsskyld, som er sendt op fra det andet Ting, indfører en virkelig Grundskat, en Skat, som rammer Grundene ligeligt, saa maa jeg sige med flere af de andre Talere: Nej, paa ingen mulig Maade; den er saa langt fra at være en Grundskat som vel muligt. Man har allerede nævnt Fradraget af Tiende- og Arvefæsteafgift. Reglen herom indeholder en Tilnærmelse til en Formueskat, — og dog indfører Lovforslaget heller ikke en saadan, thi der tages ingen Hensyn til Gælden. Jeg finder, det er en Urimelighed at fradrage Tiende- og Arvefæsteafgiften. Naar vi maaske om faa Dage have vedtaget en Tiendeafløsning og derved paalagt Tiendeyderne en almindelig Gældsforpligtelse i Stedet for en Tiendeafgift, mener jeg, at denne Gældsforpligtelse bør behandles som anden Gæld, men efter det Forslag, som er kommet fra det andet Ting, bliver den jo behandlet paa en ganske anden Maade, idet den skal drages fra Ejendommens Værdi, hvorimod anden Gæld bliver ved at staa i sin fulde Kraft. Endelig er der Spørgsmaalet om Besætningen, som der er gjort saa mange Indvendinger mod. Jeg slutter mig til dem, der protestere mod at regne Besætningen med til den faste Ejendoms Værdi. Vi vide jo, og det er ogsaa blevet fremført, at en kostbar Besætning, ja, et enkelt Dyr, kan være lige saa meget værd som hele Gaarden. Nu staar der i Loven, at den skal tages med, og hvis Dyrene sælges, har Ejeren ganske vist Lov til at forlange en ny Vurdering af Ejendommen og faa Ejendomsskylden betydelig nedsat. Men hvorledes forholder det sig, naar han har faaet Ejendomsskylden nedsat paa den Maade, og han saa et halvt eller helt Aar efter køber et andet værdifuldt Dyr? Hvem skal saa paase, at Staten paa ny rykker ind og faar forhøjet Ejendomsskyld af ham? Jeg synes, at naar Besætningen skal tages med her, kan man vente sig, at Ejendomsskylden bliver flydende; den vil ikke blive staaende gennem 5 Aar; i 5 Aar kan den undergaa betydelige Forandringer. Det er efter min Mening en stor Fejl at tage Besætningen med. Det er vel fremhævet, at industrielle Ejendomme skulle beskattes efter, hvad der kan udbringes af dem. Jeg finder ikke, det er rigtigt. Jeg ved, at der er mange store

industrielle Ejendomme, der for en væsentlig Del give et stort Udbytte paa Grund af den Dygtighed, den Mand, der ejer dem, er i Besiddelse af. Derfor kan jeg ikke forstaa, at de skulle beskattes efter det Udbytte, de give. Jeg begriber, at Skatten fastsættes efter Værdien af den Grund, der købes, og de paa den værende faste Maskiner, men beskatter man efter den Dygtighed, en Mand udfolder, er det at beskatte ham dobbelt, naar vi tillige kræve Indkomstskat af ham. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) sagde, at det var ganske naturligt, at Besætningen tages med, og han fremhævede, at vi ere vante til at gøre det, naar vi gaa omkring i Kommunerne for at fastsætte Folks Skat. Men det ærede Medlem forglemmer, at naar han saaledes gaar omkring, er det for at paaligne en Formue- og Lejlighedsskat. Ved denne Lejlighed skal man ogsaa have Formuen med. Jeg kunde forstaa, at man, hvis vi skulde indføre en Formueskat, fandt det rimeligt at regne den Besætning med, en Mand ejer, men da det er en Grundskat, maa vi ubetinget holde paa, at Besætningen ikke tages med i Betragtning.

Det er jo en ret udbredt Mening, at denne Ejendomsskyld, Regeringen foreslaar, og som er vedtagen i det andet Ting, er sat for lavt. Jeg tror endda, at den højtærede Minister beregner Udbyttet af den fejlt og for højt. Det er naturligvis vanskeligt at gøre en saadan Beregning, men jeg har anstillet en. Mit Materiale har ganske vist været temmelig ufuldkomment; det har været statistisk Bureaus Opgivelse af de Værdier, visse Ejendomme have, og Antallet af Ejendomme paa Landet. Men der mangler uhyre meget. Jeg kommer ved min Beregning til det Resultat, at saafremt Skattekommissionens Beregninger fra i Fjor ere nogenlunde rigtige, komme vi ned til $2\frac{1}{2}$ Million i Stedet for efter Ministerens Forslag op over 3 Millioner. For det første ere alle Ejendomme under 1300 Kr. aldeles fritagne for Skat, idet ingen Skat, der beløber sig til mindre end 50 Øre, maa opkræves. Dernæst komme alle disse mange Fritagelser, alle disse Procenter, der skulle fradrages. De fleste 4 Tdr. Hartkorns Bøndergaarde paa Landet kunne vel efter statistisk Bureaus Opgivelse ikke sættes til en Værdi af over 6,000 Kr. pr. Tønde Hartkorn, Besætningen iberegnet; man vil altsaa for deres Vedkommende akkurat naa op til 24,000 Kr. Men naar vi komme under 4 Tdr. Hartkorn, er det egentlig først Hartkornspriserne stige, og